

UES

Unió Excursionista de Sabadell

Núm. 137 juny/desembre 2010

A la memòria d'un dels iniciadors de l'escalada a Sabadell Manel Roviras Llopart

Sabadell (27-06-1915 – 05-08-2010)

El passat mes d'agost, a l'edat de 95 anys, ens va deixar en Manel Roviras, històric representant dels primers escaladors de la nostra ciutat, uns joves valents i plens d'il·lusió per estimar la naturalesa i gaudir dels seus cims més aspres.

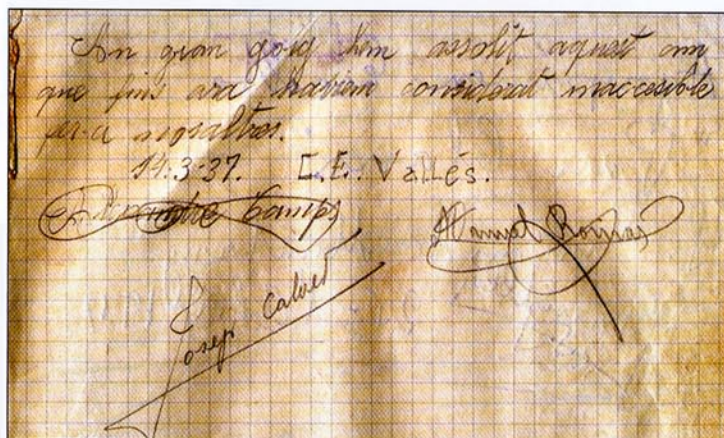
En Manel fou soci del Centre Excursionista del Vallès i va fer cordada amb l'Alexandre Camps Padrós (e.p.r.) i amb en Josep Calvet Pratginestós. També s'incloïa en el grup l'Àngel Graner (e.p.r.), brillant artífex de la primera a la cara nord de la Castellassa. Tots ells escalaren fermes agulles de Sant Llorenç del Munt i l'Obac com el Cavall Bernat de la Vall, l'Esquirol, la Castellassa, la Màquina de Tren, la Cova del Drac, etc. D'aquesta última roca i després d'un intent frustrat, en Manel va descriure en un històric text l'emoció de l'intent definitiu per assolir-ne el cim en companyia dels seus amics Calvet i Camps. En aquella època aquests tres sabadellencs encara no havien escalat aquest monòlit:

"14 de març del 1937 [...] Tots tres en la perillosa i infranquejable balma per a nosaltres. [...] El Camps fa escaleta (esqueneta) al Josep. És un moment culminant. Assegurem bé, jo atent i passant la cama esquerra dins d'una bretxa per tal d'evitar la fatal caiguda que ja mai podria tenir conseqüències.

En Josep agafant-se amb els rocs de l'estreta canal fa contracció i puja sobre les espatlles d'en Camps. Tot seguit, en Camps li agafa un peu, l'acompanya cap a un petit sot i el Josep ja queda a dins de la canal.

I amb prudència i a poc a poc sento que la corda es va deslliurant amunt, cosa que vol dir que en Josep va pujant fins que sentim el crit: "Ja sóc dalt, l'hem vençut!"

Amb el Camps ens mirem amb un rostre radiant de joia [...] En ser allí dalt tots tres, no puc descriure l'emoció que ens causà, ja sigui per haver-hi fracassat una altra vegada o per l'escalada més difícil que hem efectuat fins a la data, però és el cas que fins i tot saltàrem de satisfacció: és d'una veritat concreta el tros de la cançó de SUBLIMS MUNTANYES. És ací on hom oblida la terra i els seus dolors, sou vosaltres la pàtria de tots els nostres cors. [...]"

Signatures en el llibre-registre de la Cova del Drac.
Procedència: Arxiu-Biblioteca del C.E. de Terrassa.

Aquests joves escaladors anhelaven poder visitar el Pirineu algun dia, però la Guerra Civil els ho va estroncar. Primer l'amic Àngel Graner, gran promesa de l'escalada a Sabadell, moria en un camp de concentració a Galícia (en Manel va poder trobar la tomba i portar-hi un ram de flors). Poc després un dels seus millor amics, l'Alexandre Camps, moria per una greu infecció intestinal contreta just quan era a Sant Maurici amb en Calvet i Roviras, a punt per fer realitat els seus somnis pirinencs, que ja no es pogueren materialitzar.

Fa pocs anys la Secció de Veterans de la UES, sota la tutela d'en Jaume Camarasa, va tenir l'encert d'homenatjar, entre molts d'altres, en Manel Roviras i en Josep Calvet com a escaladors pioners de Sabadell. En Manel va estar contentíssim d'aquest reconeixement, que de bon grat es mereixia.

Ebenista de professió i casat amb la Remei, en Manel s'ha erigit com un gran enamorat de les meravelles naturals de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Ell aconsellava sobre la importància de saber retirar-se a temps quan no s'està a l'altura d'una escalada, i també insistia en tenir cura, respecte i fer difusió dels llibres-registre dels cims.

L'estimació que transmetia per la muntanya ha quedat ben palesa amb el seu fill Amadeu, qui és un conegut i actiu soci de la UES.

Per acabar, faig esment de la via que he obert junt amb el meu germà Albert a l'Obac, i que hem dedicat a en Manel Roviras, com a homenatge a un dels iniciadors a Sabadell de l'esport que practiquem. També com a reconeixement del deute que tenim les generacions actuals d'escaladors amb els que han estat els pioners en aquest noble camp.

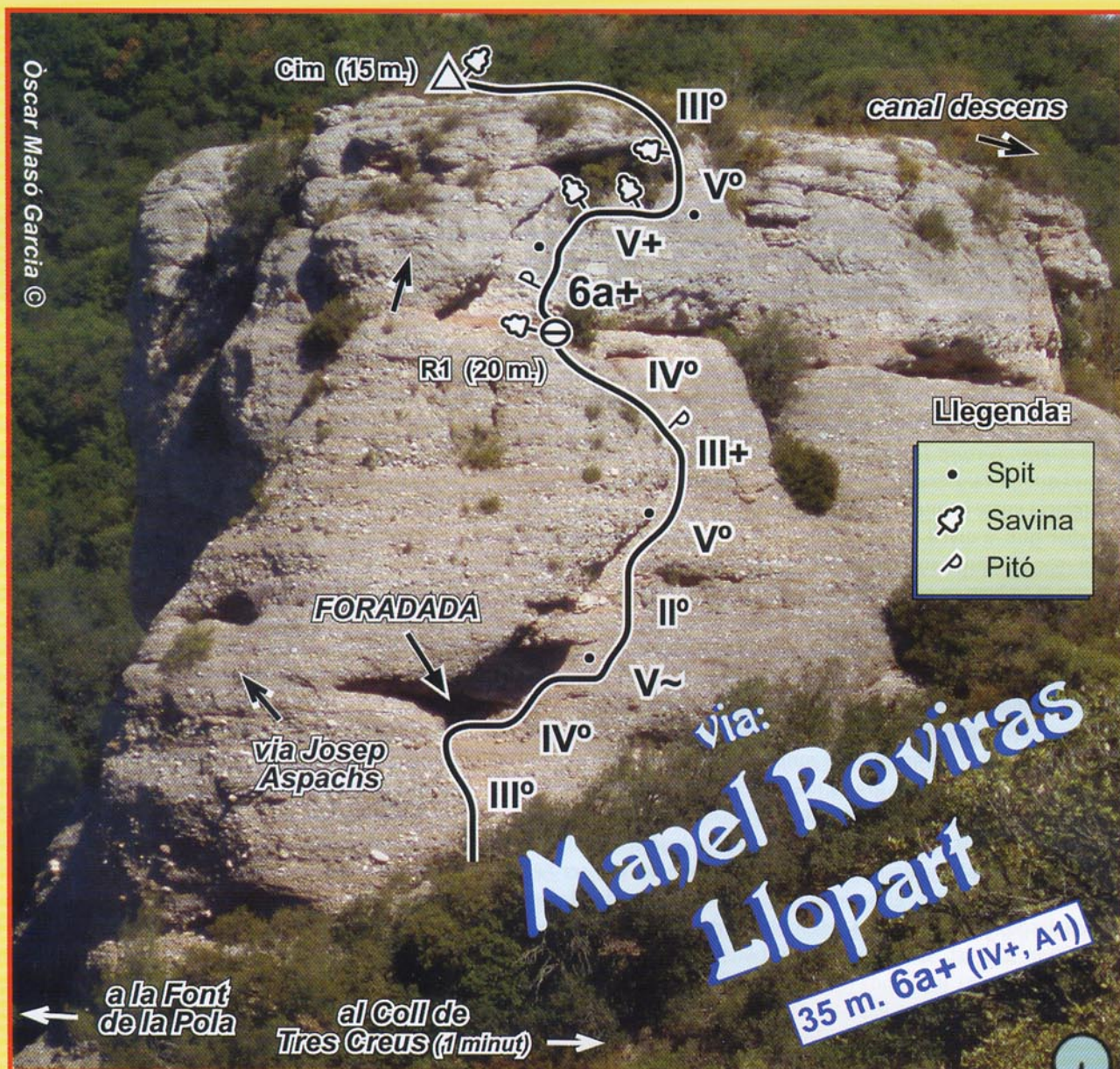
Tot plegat la via està dedicada a tots aquells herois que començaren a escalar amb uns mitjans molt primitius com són les cordes de cànem, les espadrenyes, els mosquetons de ferro, els pitons forjats casolanament, el ràpel basat en el frec de

la corda amb el cos i el perill de cremar-se, etc... dels quals va formar part, amb llum pròpia, en Manel Roviras Llopart.

Que descansi en pau.

Òscar Masó Garcia

Serra de l'Obac - Cingle de la foradada del coll de Tres Creus (sud)

Oberta des de baix
el 30 d'agost del 2010
a càrrec dels sabadellenes
Albert i Òscar Masó Garcia

Material recomanat:
baques, cordino, ease,
(Camalot n°1
opcional).

Roca:
L1 = variable.
L2 = excel·lent.

Manel Roviras

Dedicada a la memòria d'en
Manel Roviras LLOpart (CEV)

(Sabadell, 1915-2010)

Un dels pioners de l'escalada
a Sabadell (anys 30), fent de
cordada amb Alexandre Camps
i Josep Calvet Prat-
ginestós.

Fou gran
amant de
la natura.

